

[Grünbaum.]

sionister. Jeg skal ikke fordybe mig i alle disse tekniske ting, dem kan vi se på i udvalget, men de enlige pensionister ville simpelt hen blive ramt af det. Derfor må man vente. Det kan gøres fra 1975, det er ikke let, men der er jo så meget, der ikke er let, og det er ikke det samme, som at det ikke skal gøres.

Men der er tale om en betydelig forenkling af pensionistbeskatningen ved det forslag, der er stillet her, og det ser altså ud til, at der er stor tilslutning hertil.

Om restskatterne vil jeg gerne sige, at det er kommunerne og Poul Dahlgaard-udvalget, men først og fremmest kommunerne, der er kommet med det forslag. Det er både Kommunernes Landsforening og Københavns og Frederiksberg kommuner. Det er deres skatteekspertes, som i halvandet år har siddet og arbejdet med disse problemer og er nået frem til det forslag, der ligger på bordet. Det er ikke noget jeg har siddet og nørket sammen i min uvidenhed, som hr. Glistrup muligvis ville sige. Det er et af kommunernes eksperter sammen med finansministeriets eksperter udarbejdet forslag. Der har været god tid til det, og der ligger en løsning. Jeg håber den kan gennemføres. Jeg har bemærket mig finansministerens positive indstilling over for det med folkepensionisterne; den er ikke så positiv over for det med restskatterne, dér er den nærmest negativ. Det er jeg ked af. Jeg tror, det er en forenkling af de helt store dimensioner også på det punkt.

Jeg er lidt forbavset over, at hr. Glistrup, som har talt så meget om papirusseriet i den offentlige forvaltning, ikke kan se, at man ved at afskaffe den direkte opkrævning af disse beløb inden for 2.000 kr. grænsen, i meget, meget stort omfang kan rationalisere og forenkle hele den kommunale skatteadministration. Man slipper for 6 millioner indbetalinger, en uhyre masse papir, en uhyre masse skriverier, pantefogedforretninger og meget andet, rent bortset fra de menneskelige ting, der kan ligge i det.

Vi har ikke foreslået, at man skal overføre hele restskatten til det næste år, men en del af den, nemlig den del som er, om jeg så må sige systematisk tilknyttet kildeskattesystemet. Hvor der er tale om større restskat-

ter, må folk selv kunne se, at de vil få disse og så få rettet deres skattekort i tide. Det er en meget, meget stor forenkling, en virkelig administrationsreform, der ligger her, og jeg er da naturligvis helt enig med hr. Ømann, når han siger, at det kan ikke nytte noget, man står og svinger med armene og taler om store skattereformer og derved udskyder de nødvendige løsninger. Det kan ikke være rimeligt.

Vi har et kildeskattesystem. Det skal gøres bedre. Jeg var glad for hr. Stetters indlæg, jeg var meget glad for det. Hr. Stetter har også ofte sagt, at det kildeskattesystem, vi har, ikke er så dårligt, som folk siger. Det skal bringes til at virke, og det er jeg enig i. Jeg er heller ikke i tvivl om, at det kan gøres. Det kunne bl.a. gøres ved at indføre denne regel om restskatteindregningen.

Det betyder naturligvis ikke — lad mig endelig huske at understrege det — at man ikke skal nedbringe selve restskatterne, og det er ganske urimeligt, når man heroppefra, til dels også fra finansministerens side, stiller disse to ting op imod hinanden. Naturligvis skal restskatterne nedbringes så meget som muligt. Nu kunne jeg godt have lyst til at begynde på det sædvanlige foredrag om, hvorfor vi har de store restskatter i dag. Dem, der opkræves i dag, er restskatter fra 1972, der blev forskudslignet i 1971 — så skal jeg ikke sige mere. Vi ved alle sammen, hvorfra de stammer. Men der er sket noget, der er gennemført nye regler i kildeskatteloven, som gør, at vi i 1975 får en betydelig bedre overensstemmelse imellem den løbende skatteopkrævning og slutskatten. Mit parti er gået ind for at forlænge proportionalstrækket, og jeg er glad for, at finansministeren giver tilslutning hertil. Det fremgår også af andre ordføreres indlæg, at vi faktisk er enige om her i folketinget, at vi skal have en betydelig forlængelse af proportionalstrækket. Hvis det sker, får vi en yderligere forenkling af kildeskatten, som måske kan betyde, at 80 pct. af lønmodtagerne ikke får nogen restskat, og det er da kun godt. Så vil denne ordning ikke give os så meget besvær. Men for dem, som har restskatterne, og som får disse mindre restskatter, vil det altid være en fordel at gøre det på denne måde.

Må jeg sige om de medhjælpende hustru-